

2. Andre straffesager	
a. Tilståelsessager	46,5
b. Domsmandssager under ½ dags varighed	54,2
c. Domsmandssager over ½ dags varighed	59,1
d. Kap. 81-sager, der kan afgøres med udeblivelsesdom (de tidligere politisager)	48,0
e. Andre kap. 81-sager	54,5

Justitsministeriet har i anledning af Finansudvalgets spørgsmål bedt de 2 landsretter og Højesteret om at redegøre for berammelsestiderne ved disse retter.

Østre Landsret har oplyst, at de gennemsnitlige berammelsestider ved udgangen af juni 1993 var 7,3 måneder for civile sager og 3,9 måneder for straffesager. Det er ikke muligt for Østre Landsret at udtale sig om, hvornår og hvor meget berammelsestiderne kan forventes nedbragt. Såfremt sagstilgangen fortsætter uændret, og under i øvrigt uændrede forhold, kan der næppe forventes væsentlig afkortning af berammelsestiderne.

Vestre Landsret har oplyst, at de gennemsnitlige berammelsestider i civile sager siden begyndelsen af 1992 ret konstant har ligget på 15-16 måneder i ankesager og 16-17 måneder i 1. instanssager, dog med en svagt faldende tendens for ankesagerne (juli kvartal 1993 ca. 14,5 måneder). Landsretten understreger, at der er tale om gennemsnitstal, der dækker over store forskelle i de konkrete berammelsestider i de enkelte sager, og at de sager, der behandles på nuværende tidspunkt, typisk vil være berammet for 6-8 måneder siden. Landsretten overgår fra 1. januar 1994 til en ny berammelsesordning, der vil muliggøre en mere præcis angivelse af berammelsestiden. Det skønnes på nuværende tidspunkt, at den gennemsnitlige almindelige berammelsestid for årsskiftet vil være på ca. 14-15 måneder for både ankesager og 1. instanssager. Til illustration af sagsudviklingen oplyser landsretten, at beholdningen af civile sager i perioden 1. januar 1992-1. september 1993 er nedbragt fra 3.352 til 2.823 sager. Med den nuværende sagstilgang og det bestående antal afdelinger skønnes sagsbeholdningen på årsbasis at kunne nedbringes med 350-400 sager, svarende til et årligt fald i berammelsestiden på 2-3 måneder. Om den gennemsnitlige berammelsestid i straffesager har Vestre Landsret oplyst, at den i de seneste år ret konstant har ligget på omkring 4 måneder.

Højesteret har tidligere i februar 1993 oplyst over for Justitsministeriet, at mundtligt behandlede sager kunne berammes så hurtigt, som advokaterne kunne give møde og rettidigt få udarbejdet ekstrakt i sagen. Der var således i februar 1993 endnu ledige dage til domsforhandling i maj og juni 1993.

I anledning af Finansudvalgets spørgsmål har Højesteret oplyst, at mundtligt behandlede civile sager i september 1993 kan berammes til domsforhandling i januar og februar 1994. Højesteret har endvidere anført, at baggrunden for, at berammelsestiden er godt en måned længere end i februar 1993, formentlig er, at der i første halvdel af 1993 blev indbragt 246 sager for Højesteret, heraf 115 borgerlige ankesager, mens de tilsvarende tal for den samme periode i 1992 og 1991 var henholdsvis 198/90 og 170/100. Den forestående rigsretssag vil nødvendigvis forlænge berammelsestiderne yderligere, og det samme vil blive tilfældet, hvis sagsantallet holder sig på det samme høje niveau eller eventuelt yderligere forøges.

Om Justitsministeriets initiativer gennem de senere år for at nedbringe berammelsestiderne ved domstolene kan det oplyses, at Justitsministeriet i januar 1991 besluttede at iværksætte en ekstern konsulentundersøgelse vedrørende den administrative tilrettelæggelse af domstolenes arbejde. Undersøgelsen gennemførtes bl.a. med henblik på en nærmere vurdering af mulighederne for at nedsætte berammelsestiderne ved domstolene.

Konsulentundersøgelsen blev foretaget af Lisberg Management A/S. Konsulentfirmaets undersøgelse omfattede dels en analyse af forholdene ved landsretterne, dels en indledende analyse af forholdene ved byretterne byggede på en gennemgang af 3 udvalgte embeder af forskellig størrelse.

I november og december 1991 afgav konsulentfirmaet en rapport om sine undersøgelser. Rapporten anbefalede for landsretternes vedkommende bl.a. indførelse af en ny administrativ struktur i form af en inddeling af de administrative funktioner i et antal sektioner samt en mere fleksibel udnyttelse af de berammelsesfrie dage. Endelig anbefalede konsulentrapporten, at landsretternes